קבֶּז

בְּתוֹךְ הַנַּחַל

דִּבּוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלָאִים, מְעוֹרְרִים, מְעִירִים וּמְחַזְּקִים לַעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁר **בְּתוֹךְ הַנַּחַל** נוֹבֵעַ מְקוֹר חָכְמָה נִמְצָאִים, וּמִתּוֹךְ נַחַל קָדוֹשׁ זֶה נוֹבְעִים, לְהַחֲיוֹת נְפָשׁוֹת עַם יִשְׂרָאֵל הַצְּמֵאִים, שֶׁנִּשְׁמְעוּ עַל־יְדֵי הָאִי״שׁ אֲשֶׁר עַל הָעֲדָה, כְּבוֹד קְדֻשַּׁת מוֹרֵנוּ וְרַבֵּנוּ, עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ, חִיּוּת נַפְשֵׁנוּ, רֹאשׁ חֲבוּרָתֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסְלֶב הָרַה״ג **רַבִּי יִצְחָק שְׁמוּאֵל אַהֲרֹן לֶעזֶר** שְׁלִיט״א

פרשת נשא – שבת אסרו חג שבועות – תשפ״ג [פנימי, בלתי מוגה]

ליל שבת קודש

בליל שבת קודש פרשת נשא – אסרו חג שבועות, דיבר מו״ר שליט״א דיבורים נוראים ונפלאים מענייני דיומא

פתח ואמר מו״ר שליט״א: שבת קודש פרשת נשא, באה תיכף אחר חג השבועות, ובוודאי הוא המשך אחד, כי הרי איתא בדברי חכמינו הקדושים דלכ״ע בשבת ניתנה תורה, ו׳לכולי עלמא׳ היינו לכולם, בלי יוצא מן הכלל!

שזה היה הגילוי של הבעש״ט הקדוש [שיום ההילולא שלו היא בחג השבועות], שהוא בא והראה דרך איך ״לכולי עלמא״ ניתנה התורה, איך דרך התורה היא לכל אחד ואחד, וגילה ופרסם את האמונה הקדושה בעולם.

וכמו שאמר הבעש״ט הקדוש **״אם קש נופל מהעגלה בין מזרח למערב ולא בין צפון לדרום גם בזה יש השגחתו יתברך״**, כי הבעש״ט הקדוש החדיר אמונה פשוטה העולם, שכל מה שנעשה עם האדם בכלליות ובפרטיות - הכל יד מכוונת מלמעלה.

וכמו שמסופר, שפעם הרהר לעצמו אחד מן התלמידים בעניין הזה ״וכי עד כדי כך ענין ההשגחה הוא?״ ואז המשיך בדרכו והתגלגל בצוק של שלג וכו׳ ונתפס במשהו שהציל לו את החיים, וכשראה מה זה - היה זה צואה של בהמות שהתייבשה ונהפכה לקרח, ובזה הוא נתפס.

אמר התלמיד ״יש דברים בגו, בגלל שהרהרתי על דברי הרבי״, וחזר תיכף ומיד להבעש״ט הקדוש, ענה ואמר לו רבו: ״אתה רואה? אפילו בדבר כזה,

צרכים של בהמות, יש השגחה נפלאה מאת הבורא יתברך שמו"...

זה הגילוי של הבעש"ט, גילוי של אמונה, לראות בכל דבר אלקות, ואפילו בדיבורים של גוי, וכמו הסיפור הידוע על אותו רב שהגיע להבעש"ט הקדוש, ודיבר עמו בעניין זה של לשמוע אלקות מדיבורים של גוי, ואמר "את הכל אני מקבל, אבל זה לא את זה, את זה אני לא יכול לקבל", ענה ואמר לו הבעש"ט הקדוש: **"אל תגיד אני לא יכול, תגיד אני לא רוצה, תרצה ותוכל!"**...

נסע משם אותו רב, ובדרך נתקעו ביער באיזו ביצה, והיה תור ארוך של עגלות העומדות, ואין ביכולתן להמשיך לזוז, מחמת העגלה התקועה בראשונה.

והנה מגיע איזה גוי לעגלתו של אותו רב, ומבקש ממנו שיצטרף אל המאמצים להוציא את העגלה מן הבוץ, התחמק הרב באמרו שאינו יכול, ענה ואמר לו הגוי בגערה: **"אל תגיד אני לא יכול, תגיד אני לא רוצה, תרצה ותוכל!"**...

כששמע זאת אותו רב - השתומם לגמרי, "הלא אלו הן אותו מילים שאמר לי הבעש"ט הקדוש, ועכשיו הגוי צועק לי את זה, א"כ בודאי גם מגוי יכולין לשמוע דברי אלקות - אם מאזינים היטב"...

תיכף ומיד סר חזרה לבית הבעש"ט הקדוש שעמד בדלת וקידם את פניו באמרו **"נו, אתה רואה? גם מגוי יכולים לשמוע אלקות"**, ומני אז קבע יתד בל תימוט אצל הבעש"ט הקדוש, והפך לאחד מתלמידיו הגדולים.

ומזה יוצא הכרוז הנפלא של לימוד הבעש"ט: "תִּרְצֶה וְתוּכַל", אם יש לך רצון חזק ואמיתי - אתה יכול!

וזה פירוש **"לכולי עלמא בשבת נתנה תורה"** - **'לכולי עלמא'** דיקא, הינו לכולם, ללא יוצא מן הכלל, התורה שייכת לכל אחד ואחד!

וזהו **"בשבת נתנה תורה"** - **'בשבת'** דיקא, רמז לקדושת הצדיק, שעליו איתא בזוה"ק "אנת הוא שבת דכולי יומא" (עי' ליקו"מ ח"ב סי' סז), כי מהצדיקים מקבלים את הלימוד הקדוש ש**'לכולי עלמא'** התורה נתנה, לא משנה מה העבר שלך, לא משנה איזה ראש ומוח יש לך, כן יש לך רקע בלימוד, או שאין לך שום רקע בלימוד, גם אתה שייך אל התורה!

שזה סוד סדר דרך הלימוד שזכינו לקבל מרבינו הקדוש, שהראה וגילה דרך איך יכולים לעבור ולטייל בכל חלקי התורה הקדושה, ואם אינך מבין את מה שאתה לומד - תמשיך בדרכך זו, וסוף כל סוף תזכה להבין!

אכן, עיקר התכלית היא שאדם יזכה להבין את התורה הקדושה, וכדאיתא בדברי רבינו (ליקו"מ ח"א סי' יא) "שיזכה להגיע לתבונות התורה לעמקה", אבל בשביל זה מוכרח להתחיל מקודם עם הגילוי של גרסת התורה, להגיד את מילות התורה אפילו ללא שום הבנה, ואם יהיה חזק בזה, סוף כל סוף יגיע להבנה, וכלשון רבינו בשיחות הר"ן (סי' עו) "**וממילא יבין**".

אך בשביל זה מוכרחים את הצדיק, כי הוא זה שמגלה לנו את הגילויים הללו, ללא הצדיק - מאיפה היינו יודעים את זה?!...

ועל כן נתנה התורה דיקא ע"י משה רבינו, וכמו שכתוב בקבלת התורה (שמות יט, ט) "**וְגַם בְּךָ יַאֲמִינוּ לְעוֹלָם**", ולכאורה מדוע התורה היתה צריכה להינתן ע"י משה רבינו - שעמד בהר והכריז את הדברות? מדוע לא ישירות מפי הקב"ה? ואכן כן היה באמת בדברות הראשונות, אך עם ישראל לא יכלו להכיל זאת, ונפלו ומתו, והביא עליהם הקב"ה טל של תחיה, ומדוע באמת צריכים את משה רבינו?

הסוד הוא: **כי בשביל לקבל את התורה, אתה מוכרח להתקרב אל הצדיק - משה רבינו! בלי זה, לא תוכל לקבל את התורה...**

ועל כן "**בשבת**" נתנה התורה, רמז להצדיק, שהוא בחינת שבת, כי הוא הנותן לאדם את התורה הקדושה, שיזכה לקבל את התורה 'לעובדא ולמעשה', באופן יום-יומי.

וזה ענין גילוי האמונה - שגילה הבעש"ט הקדוש כנ"ל, כי הרי (תהלים קיט, פו) "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה", כי מצוה שאדם עושה - חורט בנפשו אמונה, שזו נקראת 'קבלת התורה' באמת, ועל כן נוהגין לומר את כל תרי"ג מצוות בליל חג השבועות.

[אגב, מי שלא זכה עדיין לומר את תרי"ג מצוות, יכול להשלים זאת עתה בשבת בשופי, כי הרי בחו"ל - באומן אצל רבינו, במעז'בוז' אצל הבעש"ט הקדוש - עדיין יו"ט שבועות הוא, כי הרי ישנם ב' ימים, ועתה הוא היום השני של שבועות, ואנו מקשרים את עצמנו לאחינו שבגולה, מקשרים את

עצמנו אל הצדיקים הקדושים שנמצאים בחו"ל, ובודאי שיכולים לומר את תרי"ג מצוות עתה בשבת קודש].

הקב"ה יעזור לנו, שנזכה באמת לקבל את התורה מחדש, לחזק עצמנו באמונה פשוטה בו יתברך, ולהיות תמיד מקורבים אל הצדיקים, ולקבל מהם כל דבריהם, ובקרוב נזכה לראות בביאת משיח צדקנו, במהרה בימינו, אמן!

***

בבוקר שבת קודש, מו"ר שליט"א לא המשיך בלימוד מעשה ב', כי קרא אז ברבים את נוסח הכתובה בין ישראל לאביהם שבשמים [להרה"ק ר' ישראל נאג'רה זי"ע], ורק הזכיר לפני כן מעט מהעניין שבו אנו אוחזים במעשה, אך לא המשיך בסיפור המעשה [יען כי יו"ט היה ביום שישי, ובדרך כלל קורא הכתובה בטיש נעילת החג, ומחמת כניסת שבת המלכה – קראו למחרת, וכמבואר בדבריו בליל שב"ק, זהו המשך אחד לחג שבועות

***

"בִּרְצוֹת ה' דַּרְכֵי אִישׁ"

בסייעתא דשמיא, בימים הקרובים, תושלם מלאכת העימוד והסידור של הספר הקדוש "דרכי איש"!

ניתן עדיין לזכות ליטול חלק בהדפסת הספר טרם סגירתו לדפוס – דוא"ל:

s0584563404@gmail.com